

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

4 päivänä lokakuuta 2007*

Asiassa C-192/06,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 19.1.2006 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 21.4.2006, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Matthias Kruck

vastaan

Landkreis Potsdam-Mittelmark,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit P. Küris, K. Schiemann, J. Makarczyk (esittelevä tuomari) ja L. Bay Larsen,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

julkisasiamies: M. Poiares Maduro,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Matthias Kruck, edustajanaan Rechtsanwalt F. Schulze,
- Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään F. Erlbacher,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdenne-
tyn hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista
säännöistä 23.12.1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92 (EYVL
L 391, s. 36), sellaisena kuin se on muutettuna 6.7.1995 annetulla komission
asetuksella (EY) N:o 1648/95 (EYVL L 156, s. 27; jäljempänä asetus N:o 3887/92),

9 artiklan 2–4 kohdan tulkintaa, kun ne luetaan yhdessä tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille 30.6.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1765/92 (EYVL L 181, s. 12), sellaisena kuin se on muutettuna 19.12.1995 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2989/95 (EYVL L 312, s. 5; jäljempänä asetus N:o 1765/92) 7 artiklan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa.

- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat maanviljelijä Kruck ja Landkreis Potsdam-Mittelmark ja joka koskee Kruckin vaatimia korvauksia markkinointivuodelta 1996/1997.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön lainsäädäntö

Asetus N:o 1765/92

- 3 Asetuksen N:o 1765/92 johdanto-osan toisen perustelukappaleen mukaan ”markkinoiden tasapainon edistämisen takaamiseksi olisi otettava käyttöön uusi tukijärjestelmä; paras keino tämän tavoitteen saavuttamiseksi on lähentää tiettyjen peltokasvien yhteisön hintoja maailmanmarkkinahintoihin ja korvata virallisten hintojen laskun aiheuttama tulonmenetyks näiden tuotteiden viljelijöille maksettavalla korvauksella; tukeen oikeutettu ala olisi tämän vuoksi rajoitettava alaan, joka on varattu peltokasvien viljelyyn tai johon on aikaisemmin sovellettu julkisesti rahoitettua kesannointijärjestelmää”.

4 Asetuksen N:o 1765/92 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Yhteisön peltokasvien viljelijät voivat hakea korvausta tässä osastossa vahvistetuin edellytyksin.

2. Korvaus vahvistetaan hehtaaria kohti, ja se vaihtelee alueittain.

Tuki myönnetään alalle, joka on varattu peltokasveille tai joka on poistettu tuotannosta tämän asetuksen 7 artiklan mukaisesti ja joka ei ylitä alueellista perusviljelyalaa. Tämä määritellään alueen niiden hehtaarien keskiarvona, jotka oli varattu peltokasvien viljelyyn tai tarvittaessa kesannoitu julkisesti rahoitetun tukijärjestelmän mukaisesti vuonna 1989, 1990 ja 1991. Alueella tarkoitetaan kyseisen jäsenvaltion valinnan mukaan jäsenvaltiota taikka jäsenvaltiossa olevaa aluetta.

– –”

5 Asetuksen 7 artiklan 1 kohdassa asetetaan kullekin yleisen järjestelmän mukaisesti korvausta hakevalle tuottajalle velvollisuus poistaa tuotannosta osa viljelyalastaan täsmennettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

6 Asetuksen 7 artiklan 5 kohdassa säädetään pellonpoistosta maksettavan korvauksen suuruudesta.

- 7 Asetuksen 7 artiklan 6 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Tuottajat voivat saada 5 kohdassa säädetyn korvauksen kesannoinnista, joka ylittää heidän velvoitteensa ja jonka tarkoituksena on hallita paremmin tuotantoa. Tässä tapauksessa kesannointiala ei voi ylittää peltokasveille varattua alaa, jolle hyvitysmaksua haetaan. – – Jäsenvaltiot voivat säätää pienemmästä kesannoinnin rajasta ottaakseen huomioon maataloutensa erityisvaatimukset, kuten ympäristön-suojelun tai vaaran, että maanviljely vähenisi liiallisesti tietyillä alueilla.”

- 8 Asetuksen N:o 1765/92 9 artiklan ensimmäisessä kohdassa, jossa suljetaan tietyt maat korvausten ulkopuolelle, säädetään seuraavaa:

”Hyvitysmaksua ja kesannointi-ilmoituksia koskevia hakemuksia ei voida esittää sellaisista alueista, jotka olivat 31 päivänä joulukuuta 1991 monivuotisena laitumena, monivuotisessa viljelyksessä, metsinä tai muussa kuin maatalouskäytössä.”

Asetus (EY) N:o 762/94

- 9 Neuvoston asetuksen N:o 1765/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä pellonpoiston osalta 6.4.1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 762/94 (EYVL L 90, s. 8) johdanto-osan kuudennen perustelukappaleen mukaan asetuksessa N:o 1765/92 ”säädetään korvauksesta tuottajien veloitteen ylittävästä pellonpoitosta tuotannon rajoittamisen helpottamiseksi; tämä tavoite

saavutetaan vain, jos toteutettu pellonpoisto vähentää viljeltyä peltoalaa; asiaa koskevissa tarvittavissa säännöksissä on otettava huomioon yhteisön maatalousrakenteen vaihtelevuus”.

- 10 Asetuksen N:o 762/94 2 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan ”pellonpoistolla tarkoitetaan edeltävänä vuonna sadonkorjuutarkoituksessa viljellyn alan viljelemättä jättämistä”.

Asetus (ETY) N:o 3887/92

- 11 Asetuksessa N:o 3887/92 täsmennetään tietyt yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Siinä otetaan erityisesti käyttöön tukien myöntämisedellytysten noudattamisen varmistamista koskevat tarkastukset pinta-alatukien alalla.
- 12 Asetuksen N:o 3887/92 9 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jos todetaan, että tosiasiallisesti määritetty pinta-ala on suurempi kuin pinta-alatukihakemuksessa ilmoitettu pinta-ala, tuen määrän laskemisessa otetaan huomioon ilmoitettu pinta-ala.

2. Jos todetaan, että pinta-alatukia koskevassa hakemuksessa ilmoitettu pinta-ala on suurempi kuin määritetty pinta-ala, tuen määrä lasketaan tarkastuksessa tosiasialli-

sesti määritetyn pinta-alan perusteella. Ylivoimaista estettä lukuun ottamatta tosiasiallisesti määritetystä pinta-alasta vähennetään kuitenkin todettu ylitys kaksinkertaisena, jos se on enemmän kuin 3 prosenttia tai 2 hehtaaria ja enintään 20 prosenttia määritetystä pinta-alasta.

Jos todettu ylitys on enemmän kuin 20 prosenttia määritetystä pinta-alasta, pinta-alaperusteista tukea ei myönnetä.

--

Edellä tarkoitettuja vähennyksiä ei sovelleta, jos tuottaja todistaa pinta-alan määrityksen perustuneen toimivaltaisen viranomaisen hyväksymiin tietoihin.

--

Tässä artikkelissa 'määritetyllä alalla' tarkoitetaan alaa, jonka osalta kaikkia säädettyjä edellytyksiä on noudatettu.

3. Edellä 1 ja 2 kohdan soveltamiseksi otetaan huomioon ainoastaan ja erikseen ne rehualat, pellonpoistoalat ja eri peltokasvien viljelyalat, joihin sovelletaan eri tukien määrää.

4 a) 1–3 kohdan mukaisesti tuen laskemista varten määritettyjä pinta-aloja käytetään asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 g ja 4 h artiklassa tarkoitettujen, palkkioita koskevien rajojen ja tasaushyvityksen laskemiseen.

Peltokasvien tuottajien korvauksiin oikeutettu enimmäispinta-ala on laskettava tosiasiallisesti määritetyn viljelykäytöstä poistetun alan perusteella ja eri viljelykasvien mukaisessa suhteessa.

b) Siirrettäessä pellonpoistovelvoitetta peltokasvien tuottajien korvauksiin oikeutettuja enimmäispinta-aloja koskevat a alakohdassa tarkoitettut laskelmat tehdään seuraavasti:

– määritetyn pellonpoistoalan perusteella, josta on vähennetty siirretty pellonpoistoala pellonpoistovelvoitteen siirron toimeenpanneiden tilojen osalta,

– määritetyn pellonpoistoalan perusteella, mukaan lukien siirretty pellonpoistoala pellonpoistovelvoitteen siirron toimeenpanneiden tilojen osalta.

– –”

Kansallinen lainsäädäntö

- 13 Tiettyjen peltokasvien viljelijöiden tukijärjestelmästä annetun asetuksen (Verordnung über eine Stützungsregelung für Erzeuger bestimmter landwirtschaftlicher Kulturpflanzen; BGBl. I, s. 1561; jäljempänä KVO) 1 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Tämän asetuksen tarkoituksena on panna täytäntöön neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission säädökset, jotka koskevat sellaista tiettyjen peltokasvien tuottajille maksettavia tukia koskevaa järjestelmää ja sellaista tiettyjä yhteisön tukiin liittyviä säännöksiä koskevaa yhdennettyä hallinto- ja valvontajärjestelmää, jotka koskevat

1. korvauksen yksinkertaistettua maksamista pientuottajille
2. yleisen korvauksen maksamista niille tuottajille, jotka kesannoivat aloja
3. alojen kesannointia yleisiä korvauksia koskevassa järjestelmässä ja
4. uusiutuvien raaka-aineiden tuottamista kesannoiduilla aloilla yleisiä korvauksia koskevassa järjestelmässä.”

14 KVO:n 12 a §:n 1 momentin ensimmäisessä virkkeessä säädetään seuraavaa:

”Kesannoinnin perusteella voidaan myöntää korvauksia enimmillään 33 prosentista maatilan sellaisista pinta-aloista, joiden osalta on esitetty 1 §:ssä mainittujen säännösten mukainen korvaushakemus.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

15 Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että Kruck, joka viljelee maata Brandenburgin osavaltiossa, teki markkinointivuoden 1996/1997 osalta korvaushakemuksen, joka koski 13,3830 hehtaaria valkuaiskasveja, 45,9521 hehtaaria öljypellavaa ja 29,2247 hehtaaria vapaaehtoisesti kesannoitua alaa.

16 Landkreis Potsdam-Mittelmark kieltäytyi 6.1.1997 tekemällään päätöksellä myöntämästä viljeltyjä aloja koskevaa tukea sen vuoksi, että osa ilmoitetuista pinta-aloista ei ollut tukikelpoisia, toisin sanoen 2,5 hehtaaria valkuaiskasvien alasta ja 29,5998 hehtaaria öljypellavan alasta, ja sen vuoksi, että todettu ylitys oli molemmissa tapauksissa yli 20 prosenttia tosiasiallisesti määritellyistä pinta-aloista.

17 Landkreis Potsdam-Mittelmark katsoi myös, että kesannoinnin perusteella maksettavaa korvausta voitiin myöntää vain 33 prosentille pinta-alasta, joka saattoi olla tukikelpoista. Kun Kruckin tapauksessa otettiin huomioon tukikelpoiseksi katsottu viljelyala ja Brandenburgin osavaltiota koskeva kiinteämääräinen korjaus, kesannoinnin perusteella maksettavaa korvausta myönnettiin vain 12,76 hehtaarin suuruiselle pinta-alalle.

- 18 Kantaja teki tästä päätöksestä oikaisuvaatimuksen, jonka Landkreis Potsdam-Mittelmark hylkäsi 6.5.1997 tekemällään päätöksellä.
- 19 Tätä seuranneessa oikeudenkäyntimenettelyssä Verwaltungsgericht Potsdam (Potsdamin hallinto-oikeus) muutti kyseistä päätöstä ja katsoi, että valkuaiskasvien osalta 11,1530 hehtaarin suuruinen pinta-ala oli tukikelpoinen. Se hylkäsi sitä vastoin kanteen öljypellavan alojen osalta. Brandenburgin osavaltion Oberverwaltungsgericht (ylempi alueellinen hallinto-oikeus) pysytti tämän tuomion.
- 20 Bundesverwaltungsgericht (liittovaltion hallinto-oikeus) hylkäsi Kruckin muutoksenhaun (Revision) Brandenburgin osavaltion Oberverwaltungsgerichtin antamasta tuomiosta siltä osin kuin se koski öljypellavasta maksettavaa korvausta.
- 21 Ennakkoratkaisupyynnön esittäneessä tuomioistuimessa riidanalainen on edelleen kysymys oikeudesta vapaaehtoisesta kesannoinnista maksettavaan korvaukseen.
- 22 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin toteaa tältä osin, että ei ole osoitettu, että pääasian kantaja olisi arvioinut kesannoidun alan liian suureksi tai käyttänyt tätä alaa lainvastaisesti. Se toteaa lisäksi, että pinta-ala, jota hakemus koski, ei ylitä 33:a prosenttia niistä viljelyaloista, joiden osalta on esitetty korvaushakemus. Näin ollen haettu pinta-ala voisi lähtökohtaisesti olla tukikelpoinen.

- 23 Koska peltokasvien viljelyyn käytetyiltä aloilta maksettavia korvauksia oli kuitenkin alennettu näillä aloilla todettujen sääntöjenvastaisuuksien vuoksi, ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin pohtii, onko tällä vaikutuksia kesannoinnin perusteella maksettaviin korvauksiin.
- 24 Bundesverwaltungsgericht huomauttaa, että sellaisten sääntöjenvastaisuuksien seuraamukset, jotka perustuvat siihen, ettei valkuaiskasvien ja öljypellavan viljelylle asetettuja edellytyksiä ole noudatettu, rajoittuvat kyseisten kasvien osalta maksettavaan tukeen.
- 25 Asetuksen N:o 3887/92 9 artiklassa ei säädetä kesannoinnin perusteella maksettavan korvauksen osalta liitännäisvaikutuksesta. Ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen mukaan asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 3 kohdan mukaan kesannoituja aloja pidetään päinvastoin erillisenä ”yksikkönä”.
- 26 Bundesverwaltungsgericht on tässä tilanteessa päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko asetuksen [N:o 3887/92] 9 artiklan 2–4 kohtaa tulkittava siten, että sellainen enimmäispinta-ala, jonka osalta voidaan maksaa kesannointikorvausta asetuksen [N:o 1765/92] 7 artiklan 6 kohdan toisen ja neljännen virkkeen mukaisesti, on laskettava hakemuksessa esitetyn viljelyalan perusteella, vai siten, että se on laskettava tosiasiallisesti määritellyn alan perusteella?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

- 27 Ensiksi on muistettava, että asetuksen N:o 1765/92 2 artiklan 2 kohdan mukaan, jossa otetaan käyttöön tukijärjestelmä tiettyjen peltokasvien viljelijöille, tuki myönnetään alalle, joka on varattu peltokasveille tai joka on poistettu tuotannosta tämän asetuksen 7 artiklan mukaisesti.
- 28 Asetuksen N:o 762/94 johdanto-osan kuudennen perustelukappaleen valossa vapaaehtoisen pellonpoiston tavoite eli tuotannon rajoittamisen helpottaminen voidaan saavuttaa vain, jos tuottajien veloitteen ylittävä pellonpoisto vähentää viljeltyä peltoalaa.
- 29 Asetuksen N:o 1765/92 7 artiklan 6 kohdassa säädetään, että "[vapaaehtoinen] kesannointiala ei voi ylittää peltokasveille varattua alaa, jolle hyvitysmaksua haetaan".
- 30 Jäsenvaltiot voivat lisäksi säätää pienemmästä kesannoinnin rajasta ottaakseen huomioon maataloutensa erityisvaatimukset. Saksassa tämä raja on KVO:n 12 a §:n 1 momentin ensimmäisessä virkkeessä vahvistettu 33 prosentiksi.
- 31 On riidatonta, että vapaaehtoisesti kesannoitavaksi aiotun alan ja korvaushakemuksen kohteena olevan perusviljelyalan välisellä yhteydellä on tarkoitus vain määrittää niiden alojen prosenttiosuus, jotka voidaan kesannoida vapaaehtoisesti.

- 32 Asetuksen N:o 1765/92 7 artiklan 6 kohtaan sisältyvä käsite peltokasveille varattu ala, jolle hyvitysmaksua haetaan, merkitsee, että kyseistä alaa on tosiasiallisesti käytettävä peltokasvien viljelyyn.
- 33 Koska tietynlaiset maat on asetuksen N:o 1765/92 9 artiklassa suljettu pois korvausten piiristä, kyseiset maat eivät voi olla asetuksen 7 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuja peltokasveille varattuja aloja tukikelpoisen kesannoidun alan laskemiseksi.
- 34 On muistettava toiseksi, että asetuksen N:o 3887/92 tavoitteet ovat sen seitsemännen ja yhdeksännen perustelukappaleen mukaan yhteisön tukia koskevien säännösten noudattamisen tehokas valvominen ja säännösten antaminen sääntöjenvastaisuuksien ja petosten estämiseksi ja rankaisemiseksi tehokkaasti (ks. vastaavasti asia C-295/02, Gerken, tuomio 1.7.2004, Kok. 2004, s. I-6369, 41 kohta ja asia C-45/05, Maatschap Schonewille-Prins, tuomio 24.5.2007, Kok. 2007, s. I-3997, 63 kohta).
- 35 Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi kyseisen asetuksen 9 artiklan 2 kohdassa säädetään sen tilanteen varalta, että pinta-aratukihakemuksessa ilmoitettu pinta-ala on tarkastuksessa määritettyä pinta-alaa suurempi, toteutetun sääntöjenvastaisuuden vakavuuden mukaan porrastetuista seuraamuksista, joita ovat yhteisön tuen alentaminen tai poissulkeminen.

- 36 Tältä osin on todettava, että asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamiseksi otetaan huomioon ainoastaan ja erikseen rehualat, pellonpoistoalat ja eri peltokasvien viljelyalat.
- 37 Tästä seuraa, että kutakin pinta-alatyyppiä, jonka tuottaja ilmoittaa saadakseen tukea, on tarkasteltava erikseen korvausten saamisen edellytysten täyttymisen valvonnan ja tähän valvontaan perustuvien oikeudellisten seurausten kannalta.
- 38 Esitettyyn kysymykseen on näin ollen vastattava, että asetuksen N:o 3887/92 9 artiklaa on tulkittava siten, että sellainen enimmäispinta-ala, jonka osalta voidaan maksaa kesannointikorvausta asetuksen N:o 1765/92 7 artiklan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan toisen ja neljännen virkkeen mukaisesti, on laskettava hakemuksessa esitetyn viljelyalan perusteella edellyttäen, että tämä ala on tosiasiallisesti varattu peltokasveille ja että siihen ei kuulu asetuksen N:o 1765/92 9 artiklassa korvausten ulkopuolelle jätettyjä maita.

Oikeudenkäyntikulut

- 39 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe ennakkoratkaisupyynnön esittäneessä tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi tämän tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdenmetyt hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23.12.1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92, sellaisena kuin se on muutettuna 6.7.1995 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1648/95, 9 artiklaa on tulkittava siten, että sellainen enimmäispinta-ala, jonka osalta voidaan maksaa kesannointikorvausta tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille 30.6.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1765/92, sellaisena kuin se on muutettuna 19.12.1995 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2989/95, 7 artiklan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan toisen ja neljännen virkkeen mukaisesti, on laskettava hakemuksessa esitetyn viljelyalan perusteella edellyttäen, että tämä ala on tosiasiallisesti varattu peltokasveille ja että siihen ei kuulu asetuksen N:o 1765/92, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2989/95, 9 artiklassa korvausten ulkopuolelle jätettyjä maita.

Allekirjoitukset